

Historický ústav Filozofické fakulty UHK v Hradci Králové

Posudek oponentky diplomové práce

Autor DP: Dagmar Kolovecká forma: kombinovaná obor: NHI

Název práce: Sklárna v Anníně u Sušice – od poloviny 19. století do současnosti.

Vedoucí DP: Mgr. Petr Grulich, Ph.D.

Oponentka DP: doc. PhDr. Dana Musilová, CSc.

Předkládaná diplomová práce si klade za cíl vylíčit historii sklárny v šumavském Anníně od jejího vzniku do současnosti. Práce je kromě nezbytného úvodu a závěru rozčleněna do deseti převážně chronologicky řazených kapitol. Autorka využila při koncipování práce literaturu a prameny, z nichž jí byl mimořádně zpřístupněn fond rodiny Schmidů uložený ve Státním oblastním archivu v Třeboni, a rodinný archiv bývalých majitelů sklárny.

Cíl, který si zvolila, je mimořádně náročný, zvláště vezmeme-li v úvahu stav zpracování historie šumavského sklářství. Jen stěží bychom našli v české historiografii téma, k němuž existují četné publikace starší i novější provenience. Mezi nimi vynikají v posledních letech zejména práce historičky Jitky Lněničkové, která se opakovaně zabývala šumavským sklářstvím i v komparativní rovině. Výchozí situace autorky tedy byla mimořádně obtížná. Musela se vyrovnat s množstvím informací v dosavadních publikacích a současně napsat svou práci „jinak“, aby pouze „neopisovala“ již publikované. Soustředila se tedy převážně na rodinnou historii a jejím prostřednictvím sleduje dějiny sklárny. Tento přístup by si zasloužil ocenění, kdyby ovšem autorka dokázala pracovat s patřičným nadhledem a oprostila se od emocionálního zaujetí osudy sklářské rodiny.

Kromě absentujícího nadhledu a nepatřičných emocí bych vytkla nedostatečnou kritiku pramenů. To platí jak o archivním fondu rodiny Schmidů, tak zejména o práci s rodinným archivem. Autorka informace v nich uložené pouze přebírá, nepodrobuje je kritice a interpretaci. To platí v plné míře i pro ikonografické prameny, jichž je v práci bohatě, avšak pouze v podobě přílohy, nikoliv plnohodnotného pramene. Svědčí o tom mimo jiné skutečnost, že se

autorka ani nepokusila některé z mnoha (a zřejmě i poprvé publikovaných) fotografií datovat a spokojila se s prostým konstatováním „nedatováno“. Tyto nedostatky je možné přičíst i absenci metodologické pasáže v úvodu práce.

Text obsahuje i četné faktografické omyly. Například na s. 7 se hovoří o tom, že sklárna dodnes působí v původní budově, na s. 94 je však uvedena zcela opačná informace. Rovněž tvrzení na s. 90 o tom, že v Sušici se mluvilo německy, se nezakládá na pravdě. Sušice byla naopak jednou z mála obcí na Šumavě, kde žilo převážně české obyvatelstvo, a převládal zde tudíž v komunikaci český jazyk. Rovněž zmínka o tom, že rodina původních majitelů opustila Annín až v roce 1962 by si zasloužila podrobnější rozbor než pouhé (a po mém soudu chybné) konstatování o nuceném odchodu z důvodu, že byli Němci. Interpretace je vůbec jedním z hlavních nedostatků této diplomové práce.

Práce má převážně popisný charakter, je však napsaná čtivě, bez hrubých pravopisných a stylistických chyb a obsahuje bohatou faktografii. Styl psaní je ovšem příliš beletristický, což jen dokládá mou výtku o absenci nadhledu a naopak přemíře emocí. Autorka v důsledku toho prezentuje častěji své dojmy než fakta a jejich interpretaci (viz též závěr práce). Autorka prokázala schopnost práce zejména s odbornou literaturou. Nedokázala však plně využít možnosti interpretace, jakou jí nabídly zejména prameny osobní povahy uložené v rodinném archivu. Práce přes výše uvedené výhrady zasluhuje ocenění především za vyčerpávající heuristiku. Doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 20. ledna 2015

Dana Musilová, v.r.